

РЕШЕНИЕ

№ 3969

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1983** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по подадена от упълномощен адвокат касационна жалба от името на И. А. И., против Решение от 14.01.2013 г., постановено по НАХД № 11460/2012 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 109^{-ти} състав. С решението районният съд е потвърдил издаденото от началник на „АНД”, Отдел „Пътна Полиция” – СДВР Наказателно постановление № 20058/23.04.2012 г., с което на касатора И. И. са наложени, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 и чл. 185 от Закона за движението по пътищата две административни наказания „глоба”, в размери, съответно –50 лева и 10 лева, затова, че е управлявал лек автомобил, без да използва обезопасителен колан и е управлявал с изтекъл срок на акт за установяване на административно нарушение, заместващ контролния талон.

Касаторът не се явява и не е представляван. С жалбата твърди неправилност на оспорваното решение, като счита, че доказателствата и в частност–показанията на свидетелите са противоречиви и фактическата обстановка не е била изяснена. Искането е, да бъде отменено решението и наказателното постановление.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред касационната инстанция не са представени нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени наличните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. На заявените с нея касационни основания е неоснователна.

Предвид чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът, след извършената служебна проверка приема, че същото е валидно, допустимо и правилно, като не са налице основания за отмяната му.

Установени са, според касационната инстанция по несъмнен начин описаните в АУАН и в НП обстоятелства, а именно, че на 11.04.2012 г., около 10. 20 часа в [населено място], по [улица]И. А. И. управлявал автомобил, с установен рег. номер, в посока към паметника на В. Л., като не ползвал обезопасителния колан, с който било оборудвано превозното средство, както и че управлявал с изтекъл срок на акт за установяване на административно нарушение, заместващ контролния талон.

По време на съдебното следствие пред районния съд са разпитани като свидетели съставителят на АУАН и посоченият в акта свидетел – очевидец, които с показанията си са потвърдили описаната фактическа обстановка. И двамата свидетели са категорични, че касаторът, непосредствено преди да бъде спрян за извършване на контролната проверка не е ползвал обезопасителния колан. В тази връзка, неоснователно се счита от касатора, че доказателствата, събрани във въззивното съдебно производство са противоречиви и не кореспондират с отразените в акта и в НП констатации. Районният съд е анализирал подробно доказателствата, включително показанията на свидетелите, като е изложил мотиви, с които е обосновал извод за липса на нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила, досежно съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, съответно – за правилно ангажирана административнонаказателна отговорност. По този начин въззивният съд е изпълнил задължението си да изясни обективно и всестранно фактите и обстоятелствата, послужили като основание за налагане на административните наказания. Касационната инстанция споделя изцяло мотивите на районния съд. Правилно са отхвърлени възраженията на жалбоподателя, които съставляват защитната му теза и не са били подкрепени с доказателства.

Според чл. 137а, ал. 1 ЗДв.П водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Касаторът е бил длъжен да ползва обезопасителния колан, с който е бил оборудван автомобилът му, когато е бил в движение, но не се е съобразил с това изискване. Неизпълнението на задължението за ползване на колан е обвързано с налагането на санкцията, предвидена с разпоредбата на чл. 183, ал. 4, т. 7 ЗДв.П.

Нормата на чл. 157, ал. 6 от ЗДв.П определя, че при съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача, след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3 (да заплати глобата) и допуска, актът да замества контролния талон, за срок до един месец от издаването на този акт.

Установено е от въззивния съд, че АУАН, във връзка с който е бил иззет контролния талон на касатора е можел да замести талона до дата 12.03.2011 г., но процесните нарушения са констатирани след тази дата - на 11.04.2012 г. За извършването на това нарушение, общата санкционна разпоредба на чл. 185 ЗДв.П предвижда налагане на глоба, в размер на 10 лева.

По изложените съображения, обжалваното решение на Софийския районен съд, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Поради горното и на основание чл. 221 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София-град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.01.2013 г., по НАХД № 11460/2012 г. на Софийския районен съд, НО, 109^{-ти} състав.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.